

ת"פ 51165/08/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד בנימין לוי, מוחמד מסעדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 51165-08-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' לוי ואח'

לפני כבוד הנשיא אביחי דורון
בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המאשימה

נגד

1. בנימין לוי

2. מוחמד מסעדה

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה ברשלנות, לפי סעיף 341 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וכן בעבירה של עבודה בגובה, עבירה לפי סעיף 12(2) ו-4 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה) התשס"ז-2007.

מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם 1, אשר שימש כמפקח מחלקת גנים ונוף בעיריית רמת גן הורה לפועל של הנאשם 2, הוא מנהל העבודה במקום, לגזום ענף עץ אשר הפריע לעוברים ולשבים.

נאשם 1 עשה כן למרות שהפועל לא היה מוסמך ואף לא היה מיומן לבצע עבודות בגובה.

עת החל הפועל לגזום את הענף, הגיע הנאשם 2 למקום. באותה העת, צעדה הנפגעת ברחוב סמוך לעבודות הגיזום, על אף האמור המשיך הפועל בעבודות הגיזום.

בסמוך לאחר מכן, נפל ענף העץ הגזום על גופה של הנפגעת וגרם לה לשברים בחוליות ובצלעות והיצרות בעמוד השדרה. כתוצאה מכך, אושפזה הנפגעת בבית החולים תוך שנקבעו לה מספר ניתוחים וסבירות גבוהה לניידות באמצעות כיסא גלגלים קבוע.

הצדדים הסכימו כי על הנאשמים יוטל עונש של חודשיים בעבודות שירות ומאסר על תנאי, רכיב הפיצוי נותר במחלוקת והושאר לשיקול דעתו של בית המשפט.

טיעוני המאשימה לעונש

בטיעוניה לעונש טענה המאשימה כי מדובר בהסדר הנמצא במתחם הסבירות וזאת נוכח הודייתם של הנאשמים והחיסכון בזמן שיפוטי, לדבריה לולא הנתונים העולים מתיק זה ובמערך האיזונים הנכון, היה נכון להטיל עונש של מאסר בפועל.

לדידה, העובדה כי מדובר בהסדר הכולל עבודות שירות, מצדיק להכביד בהיטל הכספי, משל כלים שלובים, וזאת ביחס לענישה הנוהגת, הראויה והנכונה.

לעניין הפיצוי ביקשה ב"כ המאשימה כי על כל אחד מן הנאשמים יושת פיצוי בסך של 20,000 ₪ על מנת לשפות את המשפחה- בשים לב לסבל שנגרם למתלוננת, אשר נפטרה בשנת 2017, ולמשפחתה במסגרת האירוע.

טיעוני ב"כ הנאשם 1 לעונש

ב"כ הנאשם ביקש לקבל את כלל רכיבי הסדר, למעט רכיב הפיצוי.

הסנגור סיפר אודות הנאשם 1- אדם נורמטיבי, אשר לקח אחריות מלאה על מעשיו למרות העובדה שלדבריו לא חרג מנהלי העירייה לה היה כפוף.

לדבריו, יש להקל בדינו של הנאשם אשר הועמד לדין למרות שהאירועים קרו שלא בנוכחותו.

ב"כ הנאשם ביקש לעמוד על טיבו של סעיף 77 לחוק העונשין אשר משלב בתוכו מאפיינים פליליים ואזרחיים יחד. היות שהייצוג המשפטי לנאשם 1 הוסדר מטעמה של העירייה אשר העמידה לנאשם 1 את בא כוחו, והיות שהסנגור מייצג גם את העירייה (בהליכים האזרחיים הקשורים באירוע) הרי שבהיותו עומד בקשר ישיר עם המשפחה, (אשר המתינה עד להרשעתם של השניים על מנת שתוכל להציג את דרישתה הכספית במסגרת ההליך האזרחי) ידע לספר כי משפחת המנוחה מבקשת לקבל פיצוי בסכום שאינו עולה על 5,000 ₪, בניגוד לדרישת התביעה כאמור.

העובדה כי הנאשם מילא תפקיד מטעמה של העירייה, מהווה לטעמו, הסבר המניח את הדעת כי העירייה היא האחראי הישיר, במסגרת האזרחית, ועליה לשלם את הפיצוי במסגרת זו.

לדבריו, לנאשם צפוי נזק כלכלי לא מבוטל, נוכח העונש המוסכם של עבודות השירות. ומכאן הדרישה לבצע איזון ראוי בהיבט הכספי, כאשר על העירייה לשאת באחריות זו.

ב"כ הנאשם הצהיר כי כל היטל כספי שיוטל על נאשם זה ייבלע בתוך הפיצוי האזרחי, ובכך לא יהא משום תשלום של כפל פיצוי.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לעיון בית המשפט.

טיעוני ב"כ הנאשם 2 לעונש

ב"כ הנאשם 2 תיאר את הנאשם, יליד 1974, נשוי ואב לילד קטין, שכיר, המשתכר סך של 5,000 ₪ לחודש. לנאשם

שתי הרשעות קודמות שלא מן העניין, שהתיישנו.

לדבריו, על בית המשפט לקבל את ההסדר שהינו ראוי ומידתי כל עוד לא יושת על הנאשם 2 פיצוי בשיעור לו עותרת התביעה. הסנגור ביקש להביע את צערו הכבד של הנאשם על תוצאות האירוע אולם הדגיש כי ההליך הפלילי בו מצויים השניים איננו ההליך הנכון למצות בו את הרכיב הכספי, כאשר בפני המשפחה עומד המסלול האזרחי.

שני הנאשמים אמרו מילותיהם טרם סיום הטיעונים לעונש:

הנאשם 1 ביקש להביע את צערו בפני בית המשפט, לדבריו מדובר באירוע שמלווה אותו מן הרגע שקרה ולדבריו ילווה אותו גם בעתיד.

הנאשם 2 ביקש להצטרף לדברי חברו ולהביע את צערו גם כן.

דין והכרעה

יובהר בשלב זה כי אני מקבל את הסדר הטיעון שבין הצדדים המטיל על הנאשמים חודשיים עבודות שירות, אני סומך את ידי על המאשימה כי בחנה באופן הראוי את השיקולים המתאימים בהתחשב בראיות והנסיבות שהובאו בפניה במהלך הפגישות שהתקיימו בין הצדדים. מצאתי כי המאשימה ערכה את האיזון הראוי בין האינטרסים השונים, האינטרס הציבורי, מארג הראיות ושיקולי הענישה השונים.

כעת אעבור לשאלת הפיצוי:

טענת באי כוח הנאשמים נסובת סביב העובדה כי נגד הנאשמים (והעיריה) עתיד להיפתח הליך אזרחי אשר במסגרתו עשוי בית המשפט לפסוק למשפחת המנוחה את הפיצויים המתאימים, עוד הוסיפו כי בא כוח בני המשפחה הודיע כי יסתפק בפיצוי העומד על סך של 5,000 ₪ בלבד עבור כל האחד מן הנאשמים, לטעמם, יש לקחת בחשבון את זמן עבודות השירות עליו הסכימו הצדדים אשר ישבית אותם מכל אפשרות להמשיך ולעבוד בעיסוקם היומיומי ומכאן שיביא להפסדים כספיים לא מבוטלים.

סעיף 77(א) לחוק העונשין קובע בהאי לי שנא:

" הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו ."

לבית המשפט נתונה הסמכות במסגרת ההליך הפלילי לפסוק פיצויים לאדם הנפגע מן העבירה, תכלית הפיצוי בהליך הפלילי נדונה רבות בבית המשפט העליון- על בית המשפט לערוך את האיזון הראוי הקשור בהשתתפות פיצוי במסגרת הליך פלילי, כאשר נזקו של הפרט אמור לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט לכל אורכו של ההליך הפלילי.

" הסמכות הנתונה לבית המשפט אינה מייצגת את קיומו של ההליך האזרחי, אלא שמה לה למטרה לשלב את קורבן העבירה כגורם בתוך ההליך הפלילי, מתוך ראייה כי הטבת נזק- וולו באופן חלקי- היא חוליה חשובה ולעיתים הכרחית בתהליך הענישה הראויה והדגשת נורמות ההתנהגות הראויה " (רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (3) 418, 476 (2002)).

משכך פני הדברים, איני מקבל את טענת בא כוח הנאשם בכל הנוגע להליך האזרחי לו ממתינה משפחת המנוחה, לפיו המשפחה מבקשת לקבל את פיצוייה במסגרת ההליך האזרחי שיתקיים. למרות שאני מאמין לדבריו של הסניגור, בדבר עמדתו העקרונית של בא כח משפחת המנוחה. גם אם זה מצב הדברים לאשורו (אף שלא הובאה בפני כל ראייה לכך, מעבר לדברי הסניגורים), הוא מהווה רק אחד השיקולים שיש לשקול אותם, ומשקלו - בהתחשב ברציונלים שאוזכרו לעיל, אינו גבוה.

טענה בדבר הליך אזרחי עתידי אפשרי אינה יכולה להיזקק לזכותם של הנאשמים, מאחר ובשקילת ההשפעה האפשרית של חיוב הנאשם בפיצוי הקורבן על מידת העונש, נראה שאין פסיקת הפיצוי בסכום המבוקש כדי להוות הפרה של נקודת שיווי המשקל הנכונה.

נהפוך הוא, רכיב זה בסכום שנתבקש מגלם את האינטרס הציבורי ומאזן את כלל הרכיבים, כנדרש בשקילת העונש.

כתב האישום שלפני מגולל אירוע קשה, בסופו מצאה את עצמה המנוחה כתוצאה מרשלנותם של הנאשמים, פגועה וחבולה באופן קשה ביותר.

איני מוצא מקום בהשתת סכום פיצוי "סמלי". השתת סכום פיצוי אמורה להוות מענה ראשוני למשפחת המנוחה ואינו אמור לקחת בחשבון את מצבם הכלכלי של הנאשמים שכן לו היה מדובר בהשתת קנס יתכן והטיעונים שהועלו על ידי באי כוח הנאשמים, יפים לרכיב זה. טיעונים אלה מקומם אינם בהליך זה ככל שהדבר נוגע לפיצוי, בהתחשב בתכליתו, שאינה עונשית (ר' ע"פ 105/17 זיתוני נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו) 20.11.2017)

תמים דעים אני עם טיעוניה של בא כוח המאשימה בכל הנוגע לסכום הפיצוי שיש להטיל על נאשמים אלה ובעובדה כי העמדת רכיב הפיצוי על סכום של 20,000 ₪ עבור כל אחד מן הנאשמים מהווה השלמה נכונה של ההסדר והופכת אותו מאוזן וראוי אף יותר, תוך שהוא נותן ביטוי הולם ליתר הרכיבים ומכאן שהתוצאה המתחייבת להשלמתו של הסדר הטיעון היא קבלת עתירת המאשימה והשתת פיצוי בן 20,000 ₪ על כל אחד מן הנאשמים.

בית המשפט אינו יכול להסתמך על הליך עתידי, השמור לבני משפחת המנוחה בדרך של תביעה אזרחית רגילה או במנגנון התביעה האזרחית הנגררת, אשר תלוי בשיקול דעתם של בני משפחת המנוחה ואף אין מצופה ממנו כי יחזה את תוצאותיו של הליך אזרחי בכל הנוגע לעניינם של הנאשמים.

מאחר ובין הצדדים לא קיימת מחלוקת לעניין פיצוי לניזוקים עקיפים, בני משפחתה של המנוחה, לא מצאתי למקום לדון בשאלה זו אשר הוכרעה כבר בבית המשפט העליון (דנ"פ 5625/16 אסרף קארין נ' אבנר טווק בוקובזה, פורסם

בנבו (29.11.16)).

לפיכך ולאור האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

1. על הנאשמים יוטל עונש מאסר בן חודשיים שאפשר וירוצה בעבודות שירות, הנאשמים ירצו את עבודות השירות כמתואר בחוות דעתו של הממונה.

נאשם 1- ירצה את עבודות השירות במע"ש ותיקים- עמותת עמיח"י מיכל, הוד השרון, בימים א'-ה', 7 שעות עבודה ביום.

נאשם 2- ירצה את עבודות השירות בעמותת אל סאבאר- גלריה לאומנות, אום אלפחם, בימים א'-ה', 6.5 שעות עבודה יומיות.

מובהר בזאת כי על הנאשמים לבצע בדיקת שתן לגילוי שרידי סם, כל אימת שיידרשו לכך על ידי הממונה.

2. על הנאשמים יוטל מאסר וזאת למשך חמישה חודשים, הנאשמים לא ירצו עונש זה אלא אם יעברו אחת העבירות בהן הורשעו לפני בתוך שלוש שנים מהיום.

3. הנאשמים ישלמו, כל אחד לחוד פיצוי בסך 20,000 ₪ למשפחת המנוחה וזאת לפי פרטים שיועברו באמצעות המאשימה למזכירות בית המשפט, להנפקת שוברים. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם יחול ביום 01.06.18 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר תשע"ח, 04 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

